

ת"פ 39117/09/12 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד ע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 39117-09-12 מדינת ישראל נ' ע

בפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

ע"י ב"כ עו"ד עמיחי רוזה

נגד

ע

ע"י ב"כ עו"ד עליזה כשכאש

גזר דין

1. כנגד הנאשם, יליד 1978, הוגש כתב אישום, האוחז שבעה אישומים, והמייחס לו עבירות אלימות ואיומים כנגד א נ (להלן - **המתלוננת**), מי שהיתה במועדים הרלוונטיים אשתו שהתגוררה עמו בביתם שבטירה (להלן - **הבית**). לאחר שמיעת הראיות, הורשע הנאשם במיוחס לו **באישום הרביעי** בלבד, בנסיבות המפורטות בפסקה 33 להכרעת הדין (להלן גם - **אירוע המזגן**), וזוכה מיתר האישומים.

2. על פי הכרעת הדין, בין התאריכים 20.7.10-26.7.10, בבית, התגלע ויכוח בין הנאשם והמתלוננת על רקע הפעלת המזגן על ידי המתלוננת. מיד ובסמוך לכך קרע הנאשם את כבל החשמל. לאחר ויכוח נוסף אודות הדלקת מאוורר ופתיחת חלון הבית באופן שעוברים ושבים יכולים היו להבחין במתלוננת שלא לבשה לבוש "הולם", תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה לספה, החל לחנוק אותה, ישב לה על החזה, החזיק בידיה, ישב על רגליה ונתן לה מכות בחזה ובגב, מכות שהותירו על גופה סימנים אדומים. המתלוננת התקשרה לדודה ע, אשר הגיע לבית יחד עם דוד הנאשם, ח ע שוחח עם הנאשם ועזב את הבית. סמוך לאחר מכן, שב הנאשם ותקף את המתלוננת בכך שישב עליה, חנק אותה באמצעות כרית ונתן לה מכות בפנים (ראה פסקה 33 להכרעת הדין).

בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) יחד עם סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **היזק לרכוש במזיד**, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין; **ותקיפה סתם (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ב) יחד עם סעיף 379 לחוק העונשין.

3. בטיעוניו לעונש, הפנה ב"כ המאשימה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם הכולל ארבע הרשעות קודמות, האחרונות

משנת 2005 ו-2010, בגין עבירות התחזות, רכוש ואיומים. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת המעשים וטען כי בענייננו לא מדובר באירוע בודד, אלא בשני אירועי אלימות בשתי הזדמנויות שונות, כשכל אירוע עומד בפני עצמו. בנוסף טען כי לאחר שהגיעו דודה של המתלוננת ובן דודו של הנאשם לבית על מנת להרגיע את הרוחות, הפגין הנאשם אלימות חמורה מקודמתה, אף על פי שהיה מצופה ממנו להירגע ולחדול ממעשיו. ב"כ המאשימה הדגיש כי הנאשם כפר במעשיו, לא נטל אחריות והפנה להתרשמותו השלילית של בית המשפט מהנאשם, כעולה מהכרעת הדין. התובע הפנה לפסיקה ועתר לעונש שלא יפחת משנת מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם ציינה כי מדובר בנאשם שאמנם לחובתו ארבע הרשעות קודמות, אך אלה מתחום ההונאה והרכוש, למעט הרשעה "ישנה" אחת, משנת 2001 (עבירה משנת 1999) בגין עבירת איומים. ב"כ הנאשם הדגישה כי מאז האירוע נשוא כתב האישום חלפו כשש שנים. בנוסף הדגישה כי מדובר ב"אירוע אחד" ולא בשני אירועים נפרדים כפי שטען התובע. לעניין החבלה שנגרמה למתלוננת - נטען, מבלי להקל ראש, כי מדובר בהמאטומות בצוואר ובחזה, כך שלא נגרם למתלוננת נזק גופני רב. עוד נטען כי יש ליתן משקל לכך שלמעשה לא נשקפת מהנאשם מסוכנות עתידית מאחר שהנאשם והמתלוננת גרושים ולא מצויים בקשר. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהתלונה הוגשה בחלוף זמן רב מאז האירוע הראשון בכתב האישום וגם כתב האישום הוגש באיחור. לדבריה, אם סברה המאשימה כי העבירות מגלמות חומרה יתרה או כי הנאשם מסוכן לציבור או למתלוננת יכולה היתה לנקוט בהליכי מעצר כנגדו וזאת לא עשתה. עוד הפנתה ב"כ הנאשם למצבו הכלכלי של הנאשם ולהחלטת רשם ההוצאה לפועל מיום 3.6.12 (נע/1), במסגרתה הוכרז כמוגבל באמצעים המשלם מדי חודש כ-400 ₪ במסגרת החזר חובות של למעלה מ-170,000 ₪.

ב"כ הנאשם ביקשה לאבחן את הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה וטענה כי מדובר בנסיבות חמורות יותר. לאור העובדה כי מדובר באירוע נקודתי, חד פעמי כשנסיבות הביצוע אינן מן הרף הגבוה, עתרה ב"כ הנאשם להטלת ענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון סיפר שהוא מאורס מזה כשלוש שנים לאשה אחרת. לדבריו, עמד להתחתן לפני כשנה אך משפחת ארוסתו ביקשה להמתין עם הנישואין עד לאחר סיומו של התיק דנן. לטענתו, נראה כי משפחת ארוסתו לא תהיה מוכנה שיתחתן עמה לאור הכרעת הדין המרשיעה, ללא קשר לעונש שיוטל עליו. עוד סיפר כי פיצה את המתלוננת בסכום של 70,000 ₪.

דין והכרעה

6. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם הם שמירה על שלמות גופם, שלום וביטחונם של הפרטים בחברה והגנה על התא המשפחתי מפני פגיעה בו. ערך זה מתחדד ביתר שאת, כאשר מדובר בשמירה על ביטחון הפיזי והנפשי של נשים בתא המשפחתי ושמירה על כבודן. המחוקק אמר דברו בנדון, בכך שהכפיל את עונש המאסר בגין עבירות תקיפה המבוצעות כלפי בני משפחה לעומת תקיפה "רגילה".

פעמים רבות דנה הפסיקה במעמדם המיוחד של בני זוג כקורבנות תקיפה ועל הצורך להגן עליהם, כאשר בדרך כלל מבוצעות העבירות כלפי אלה בחדרי חדרים. בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07) הדגיש בית המשפט העליון את חומרת עבירות האלימות במשפחה -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרובות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרובות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

נאמר על עבירות האלימות בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, כי אלה "הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.09)). עוד נכתב על חומרתן של עבירות האלימות כלפי בן משפחה בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11) כי "עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו".

לאור אמירות אלה, ברורה מגמת הפסיקה להחמרה בענישת עברייני האלימות במשפחה, כדי הטלת מאסרים לריצוי בפועל.

7. בעניינו, יש להביא הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, וביניהן:

א. המתלוננת והנאשם נישאו כשהמתלוננת היתה בת 18 והוא בן 30 שנים. כפי שהתרשמתי במהלך שמיעת הראיות, וכמפורט בהכרעת הדין, המתלוננת היתה אז צעירה, חסרת ניסיון וחלשה מולו, זאת לאור פערי הגילאים ופערי הכוחות. עוד התרשמתי, כאמור בפסקה 32 להכרעת הדין, כי הנאשם הוא אדם נוקשה, שתלטן, מצר צעדים ובעל תפיסות ארכאיות אודות מעמד האשה בחברה בכלל ובתא המשפחתי בפרט. הנאשם העיד על עצמו כדתי ושמרן ועל כן, הצר צעדי המתלוננת בהיותה ליבראלית יותר וצעירה.

ב. ארוע האלימות - חמור. הנאשם קרע את כבל המזגן נוכח תפיסתו כי המתלוננת "מבזבזת" חשמל בבית. לאחר ויכוח, הוא התנפל עלי, דחף אותה לספה, החל לחנוק אותה, ישב לה על החזה, החזיק בידיה, ישב על רגליה ונתן לה מכות בחזה ובגב, מכות שהותירו על גופה סימנים אדומים. עד כדי כך חשה המתלוננת חסרת אונים מול הנאשם, שנאלצה להתקשר לדודה ע שיגיע לבית. אך גם לאחר שע עזב את הבית, שב הנאשם ותקף אותה, כשהפעם ישב עליה, חנק אותה באמצעות כרית ונתן לה מכות בפנים. הנה כי כן, הנאשם לא "הסתפק" במכה אחת לעבר המתלוננת, אלא מדובר בסידרת מכות, משולבות בחניקה באמצעות הידיים, ולאחר מכן באמצעות כרית. פוטנציאל הסיכון שיצר הנאשם כלפי

המתלוננת הוא גדול ואין להקל ראש בחבלות שנגרמו למתלוננת, אף אם אלו הסתכמו בהמאטומות וסימנים אדומים.

ג.יחד עם זאת, ולקולא, יצוין כי הגם שפוטנציאל הסיכון שיצר הנאשם כלפי המתלוננת היה גדול, עדיין זה לא התממש ולמתלוננת לא נגרמו נזקים חמורים, צמיתים או נזקים שהצריכו טיפול רפואי או פינוי לבית החולים.

ד.נראה כי במכלול הנסיבות, וחרף העובדה כי הנאשם תקף את המתלוננת פעם אחת, ולאחר שדודה עמראן עזב את הבית שב ותקף אותה בשנית, עדיין יש לראות במסכת ההתנהגותית "כמה עבירות המהוות אירוע אחד" (סעיף 40 לחוק העונשין; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). זאת בשל סמיכות הזמנים שבין שני האירועים, דפוס הפעולה הדומה שננקט על ידי הנאשם, כשברקע ה"ויכוח" אודות הדלקת המזגן והחסכון בחשמל.

8. מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה רחב ותלוי בנסיבות הקונקרטיות הקשורות בביצוע העבירות בכל מקרה ומקרה. עיינתי בפסקי הדין שהגיש לעיוני ב"כ המאשימה ונראה שרובם דנים בנסיבות ביצוע חמורות יותר. כך למשל, בעפ"ג מחוזי ים-55004-06-15 וקנין נ' מדינת ישראל (24.9.15), דון עניינו של מערער שהורשע בשני אישומים - על פי האישום הראשון, הכה המערער את בת זוגו באמצעות קרש בראשה, בגבה וברגלה. בנוסף, היכה את המתלוננת באמצעות אגרופיו וניסה לחנוק אותה. כל זאת עשה כשהוא אווז בסכין אשר נשמטה מידו עקב לחץ שהפעילה המתלוננת על ידו והמערער נחתך. במהלך האירוע איים המערער על המתלוננת כי יהרג אותה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת חבלות בחלקי גופה השונים; על פי האישום שני - תקף המערער את בת זוגו, חנק אותה והכה אותה באפה, תוך שהוא חוזר על המעשים מספר שעות מאוחר יותר. למערער עבר פלילי מכביד. לאור חומרת המעשים כמפורט לעיל, אושר מתחם עונש הולם בגין האישום הראשון הנע בין 9 ל-30 חודשי מאסר ובגין האישום השני מתחם הנע בין ששה חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, כשלבסוף הוטלו על המערער 18 חודשי מאסר. כך גם ברע"פ 8833/15 אבו רומי נ' מדינת ישראל (23.12.15), דובר במבקש שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום, המגולל כיצד בארבע הזדמנויות שונות תקף את בת זוגו ואיים עליה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר וגזר על המבקש מאסר על תנאי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ונגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך הותרת המתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום על כנו. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה. כך גם ברע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15) דובר במבקש שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום האווז שלושה אישומים שעניינם תקיפות חוזרות ונשנות של בת זוגו, עד כדי גרימת חבלות ודימום בשפתה וכן הכאה באמצעות חגורה. על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

9. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הפסיקה אני קובע כי מתחם העונש הראוי בענייננו נע בין תקופת מאסר קצרה ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

10. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א.אמנם לנאשם עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות, אולם העבירה האחרונה בוצעה על ידו בשנת 2007 (גזר דין משנת 2010), מתחום המרמה. למעשה, הנאשם לא ביצע עבירות מתחום האלימות הפיזית בכלל ומתחום האלימות במשפחה בפרט.

ב.יש ליתן משקל משמעותי ביותר לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות על ידי הנאשם - כשש שנים, חלוף זמן שאין מקורו בנאשם, שכן התלונה הוגשה באיחור על ידי המתלוננת, כתב האישום הוגש באיחור על ידי המאשימה ושמיעת עדותה של המתלוננת נדחתה לבקשת ב"כ המאשימה למשך כחצי שנה, בשל שהותה בחו"ל לצרכי לימודים.

ג.הנאשם והמתלוננת גרושים. הם אינם מצויים עוד בקשר, ושניהם החלו קשר זוגי חדש.

ד.אמנם הנאשם אינו זכאי להקלה בעונשו, משלא הודה ולא נטל אחריות על מעשיו. ואולם, בסופו של יום נמצא כי הנאשם לא ניהל משפט הוכחות לשווא, שכן הוא זוכה משישה אישומים חמורים שיוחסו לו.

11. נוכח אלה אני קובע כי עונשו של הנאשם ייקבע קרוב לתחתית המתחם שנקבע על ידי לעיל.

12. אני גוזר, איפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

א.חודשיים (60 ימים) מאסר לריצוי בעבודות שרות.

עבודות השרות יבוצעו על ידי הנאשם, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שרות, החל ביום 2.6.16, בחברה קדישא כפר-סבא, רחוב הכרמל 57 כפר-סבא, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות. מפקח אחראי - רס"ב צ'יקו בני, 050-6095444.

על הנאשם להתייצב במועד זה, בשעה 08:00, ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, ת.ד. 81 רמלה, 72100.

ב.6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות.

ג.קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים חודשיים ורצופים, החל מיום 15.7.16.

ד.פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.9.16.

עוֹתֵק מִגִּזְר הַדִּין יוֹעֵבֵר לַמִּמּוֹנָה עַל עֲבֻדוֹת הַשְּׂרֻת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד צליל משיח, הנאשם ובאת כוחו.